

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Brně**, se sídlem Polní 39, Brno, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 9. 2015, č. j. 30 A 50/2014 - 94,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byly zamítnuty jeho návrhy ze dne 15. 5. a 31. 8. 2015 na vyslovení neúčinnosti doručení usnesení krajského soudu ze dne 30. 4. 2015, č. j. 30 A 50/2014 – 87. Současně výrokem II. bylo řízení o žalobě stěžovatele zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Touto žalobou navrhoval přikázat žalovanému, aby mu neprodleně vydal informace požadované v jeho žádosti ze dne 26. 11. 2013 (1. od kdy „neexistuje“ obálka pro doručování písemností neurčených do vlastních rukou „jako taková“ (viz vyrozumění o Si 665/13), 2. zda na základě opatření předsedy soudu či jiného orgánu státní správy neb soudcovské samosprávy, 3. kolik obálek s „dispozicemi“ do vlastních rukou neukládat si převzaly kanceláře adresovaného tribunálu ze skladu od 7. listopadu 2013 do nynějšíka).

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. U stěžovatele je tak obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

[4] Devátý senát Nejvyššího správního soudu doposud v případech, ve kterých je předmětem přezkumu usnesení krajského soudu, jímž bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, netrval na zaplacení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Rozšířený senát ovšem ve věci sp. zn. 1 As 196/2014, mj. konstatoval, že v případech, kdy řízení o žalobě podléhá poplatkové povinnosti a stěžovatel není od této povinnosti osvobozen ani zákonem, ani rozhodnutím soudu, a toto řízení bylo pro nezaplacení

soudního poplatku usnesením zastaveno, podléhá poplatkové povinnosti i kasační stížnost proti tomuto usnesení podaná.

[5] Devátý senát již stěžovatele o této změně informoval v řízení o kasační stížnosti ve věci sp. zn. 9 As 110/2015. Stěžovatel je proto obeznámen s tím, že v případech, kdy kasací napadá usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, soud trvá na splnění poplatkové povinnosti za podanou kasační stížnost a stěžovatel musí být zastoupen advokátem.

[6] Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[7] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[8] Nejvyšší správní soud zastává názor, že byl-li konkrétní stěžovatel v minulosti z jeho strany nesčetněkrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl takový stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[9] Nynější stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil ve více než 1 360 případech, povětšinou svými podáními zahájil řízení o kasační stížnosti. Ze strany soudu byl přitom již mnohokrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a již mnohokrát byl taktéž poučen o tom, že může navrhnout, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, pokud jsou u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 8, věta první, s. ř. s.).

[10] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej Nejvyšší správní soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět.

[11] Bez významu není ani skutečnost, že Nejvyšší správní soud v postupu stěžovatele již mnohokrát identifikoval snahu vést spor pro spor a snahu prodlužovat svým procesním postupem řízení (z řady rozhodnutí NSS o návrzích nynějšího stěžovatele lze namátkou zmínit např. usnesení ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 130/2012 - 10, či rozsudek ze dne 27. 9. 2013, č. j. 9 As 85/2013 - 13). Po nynějším stěžovateli lze v zájmu toho, aby nebylo řízení jeho postupem jakkoli protahováno, požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení již od počátku zajistil, případně alespoň podal návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, a to současně s podáním kasační stížnosti. S odkazem na shora konstatované lze zopakovat, že v případě nynějšího stěžovatele není nezbytně nutné, aby mu soud adresoval výzvy a poučení, které by měly nést informace jemu již nescíslněkrát sdělené.

pokračování

[12] Jak bylo již výše uvedeno, stěžovatel svou kasační stížnost podal sám, aniž by byl zastoupen advokátem, a ani s kasační stížností nespojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, aniž by jej vyzval k doložení plné moci pro advokáta.

[13] K tomu je možno poznamenat, že obdobný postup vůči nynějšímu stěžovateli aplikuje i Ústavní soud, který jej taktéž znovu a znovu nevyzývá k doložení plné moci pro advokáta pro řízení před Ústavním soudem, ale jeho ústavní stížnosti, ve vztahu ke kterým tento požadavek splněn není, bez jakékoli výzvy odmítá (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2015, sp. zn. I. ÚS 479/15; ze dne 18. 2. 2015, sp. zn. II. ÚS 478/15; ze dne 5. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 186/15; či ze dne 19. 2. 2015, sp. zn. IV. ÚS 484/2015). Ústavní soud v takových případech vychází z toho, že předešlé výzvy byly dostatečně způsobilé stěžovateli zprostředkovat informaci o povinném zastoupení advokátem pro řízení o ústavní stížnosti.

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu